

Carnestoltes

Dijous Gras

Degut a la neu resultà magre. No obstant i això, la carn anava a *doiju* a l'Indústria, quina sala, a primera vista, semblava un rebost.

A càr Fontanella, més *fret* i els balls d'allò tan frets; és clar, tot s'en va anar a *La Paella*.

Indústria i Comerç

Sota un cel estrellat de bombetes de color, negre, negre i més negre, apareixen de sobte figures de color... verd, verd, ¡redéu que *verd!* Però el conjunt ens agradà molt, molt, ¡carai quin conjunt!

Confetti, rialles, serpentina, xampany, conyac, rom, wisqui i nenes maques a granel. Els balls lluits i selectes. Abundó de velles i criatures. La Núria amb la bona cara de sempre. El conserge molt acertat. Els camarers ràpits, ràpits com el tren d'Olot a Girona, però bona gent. I nosaltres... animats i animals com sempre!

Centre Fontanella

El saló *groc*; si be és veritat que no era adornat amb propietat, no obstant feia goig. Entre mainada, *ninyeres*, raspes, velles, dones i columnes, no s'hi cabia. De ball, be; de paperets, molt be; els músics també, i nosaltres... be gràcies a Deu.

Círculo Español

Els balls d'aquesta societat, mercès a la brotxa mestra de l'Eugeni, es vegeren molt animats... de color.

Centre Obrer

Saló espaiós i magèstic. A la tarda, bons balls, i a

la nit, Deu ni doret. De nenes, Deu ni doret, també. De velles, una plaga. D'alegria no n'hi faltava.

Casal Catalá

Nosaltres, com que trobàrem la porta tancada, delegàrem l'assistència a l'*Ull Metasomosci* i va dirnos que allò estava ple... de rates, i que era l'única sala que no hi havia gats.

Teatre Principal

El diumenge ens refredàrem i el dimarts ens escalfàrem. Elegància, bons modos, cultura, urbanitat i moral, era la nota característica. Trepitjades, apretades, trompades, abraçades i altres coses per l'estil, ¡tantes com volgueu! Els *Palcos*, en sa major part, curulls de mirons, però tres o quatre plens de lloros i quatre o tres plens de gats. Els *tututs* tots be.

Disfresses

El dilluns apareixeren a l'Indústria i Comerç, en el ball Rosa, istil del Principal Palace, de Barcelona, (això fou un somni de color de rosa) quatre gitanos que ho semblaven de debó. Es clar, En Cabreta en feu de les seves, juntament amb En Ramonet de Novetats (que dúia uns *mostachos* d'allò mes propis), En Palanca petit (que de petits... de la dolça, en portava de debó) i el nen Albanell, que si be no estava del tot malament de caràcter, li mancava aquella gràcia que presumeix.

En Xec es divertia... tot solet... fent el pallaso.

En conjunt, disfresses poques i dolentes.

El dimarts, alguna més i pitjor; no obstant i això, hem de fer ressaltar que novament el *remat* d'En Cabreta s'en emportà la palma.

De dones disfressades, n'hi hagué poques, tan poques, que les que anaven *disfressades* gairebé no s'els hi pot donar el nom de dona.

De la pilota

Com més anem... més valem

El dilluns de Carnestoltes mentres em passejava aburrit, per el carrer major, tot comentant amb els amics la malúria del Carnaval, en un aparador, vaig veure-hi un grandios paperàs de color de rosa, el qui de sobte, en feu venir a la pensa l'anunci del gran (?) ball de Rosa de l'«Indústria i Comerç», però, desseguida vaig esvaire aital mala pensada, doncs al llegir-ho vaig convence'm que no era cap ball rosa, siró que era l'anunci d'un partit jamai vist... en el camp d'Eports del Olot F. C.; doncs es tractava d'un *mach* de fut-bol entre el *potentissim* primer equip Vilafant F. C. i el desacreditat primer equip del Olot F. C.